

ΑΣΜΑ

¹ ἌΣΜΑ ἄσμάτων, ὃ ἐστὶ Σαλωμών.

² Φιλησάτω με ἀπὸ φιλημάτων στόματος αὐτοῦ· ὅτι ἀγαθοὶ μαστοὶ σου ὑπὲρ οἶνον, καὶ ὄσμη μύρων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα·

³ μῦρον ἐκκενωθὲν ὄνομά σου· διὰ τοῦτο νεάνιδες ἠγάπησάν σε, ⁴ εἴλκυσάν σε· ὀπίσω σου εἰς ὄσμήν μύρων σου δραμοῦμεν· εἰσήνεγκέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμεῖον αὐτοῦ· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν σοί· ἀγαπήσομεν μαστούς σου ὑπὲρ οἶνον· εὐθύτης ἠγάπησέ σε.

⁵ Μέλαινά εἰμι ἐγὼ καὶ καλὴ, θυγατέρες Ἰερουσαλήμ, ὡς σκηνώματα Κηδάρ, ὡς δέρρεις Σαλωμών. ⁶ Μὴ βλέψητέ με ὅτι ἐγὼ εἰμι μεμελανωμένη, ὅτι παρέβλεψέ με ὁ ἥλιος· υἱοὶ μητρός μου ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοί, ἔθεντό με φυλάκισσαν ἐν ἀμπελώσιν, ἀμπελῶνα ἐμὸν οὐκ ἐφύλαξα.

⁷ Ἀπάγγειλόν μοι ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου, ποῦ ποιμαίνεις, ποῦ κοιτάζεις ἐν μεσημβρίᾳ, μήποτε γένωμαι ὡς περιβαλλομένη ἐπ' ἀγέλαις ἐταίρων σου.

⁸ Ἐὰν μὴ γνῶς σεαυτὴν ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν, ἔξελθε σὺ ἐν πτέρναις τῶν ποιμνίων, καὶ ποίμαινε τὰς ἐρίφους σου ἐπὶ σκηνώμασι τῶν ποιμένων. ⁹ Τῇ ἵππῳ μου ἐν ἄρμασε Φαραῶ ὠμοίωσά σε ἡ πλησίον μου. ¹⁰ Τί ὠραιώθησαν σιαγόνες σου ὡς τρυγόνος, τράχηλός σου ὡς

ὀρμίσκοι; ¹¹ Ὅμοιώματα χρυσίου ποιήσομέν σοι μετὰ στιγμαίων τοῦ ἀργυρίου.

¹² Ἔως οὗ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτοῦ· νάρδος μου ἔδωκεν ὄσμην αὐτοῦ.

¹³ Ἀπόδесμος τῆς στακτῆς ἀδελφιδός μου ἐμοὶ, ἀναμέσου τῶν μαστῶν μου ἀύλισθήσεται.

¹⁴ Βότρυς τῆς κύπρου ἀδελφιδός μου ἐμοὶ, ἐν ἀμπελώσιν Ἐνγαδδί.

¹⁵ Ἴδου εἶ καλὴ ἡ πλησίον μου, ἰδου εἶ καλὴ· ὀφθαλμοὶ σου περιστεραί. ¹⁶ Ἴδου εἶ καλὸς ἀδελφιδός μου, καὶ γε ὠραῖος πρὸς κλίνη ἡμῶν σύσκιος.

¹⁷ Δοκοὶ οἴκων ἡμῶν κέδροι, φατνώματα ἡμῶν κυπάρισσοι.

2

¹ Ἐγὼ ἄνθος τοῦ πεδίου, κρίνον τῶν κοιλάδων.

² Ὡς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, οὕτως ἡ πλησίον μου ἀναμέσον τῶν θυγατέρων.

³ Ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ, οὕτως ἀδελφιδός μου ἀναμέσον τῶν υἱῶν· ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ἐπεθύμησα, καὶ ἐκάθισα, καὶ καρπὸς αὐτοῦ γλυκὺς ἐν λάρυγγί μου. ⁴ Εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον τοῦ οἴνου, τάξαστε ἐπ' ἐμὲ ἀγάπην.

⁵ Στηρίσατέ με ἐν μύροις, στοιβάσατέ με ἐν μήλοις, ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ.

⁶ Εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεται με.

⁷ Ὁρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ ἐν δυνάμεσι καὶ ἐν ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ· ἐὰν

ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως οὗ θελήσῃ.

⁸ Φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου, ἰδοὺ οὗτος ἤκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη, διαλλόμενος ἐπὶ τοὺς βουνούς.

⁹ Ὅμοιός ἐστιν ἀδελφιδός μου τῇ δορκάδι ἢ νεβρῶ ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη Βαιθήλ· ἰδοὺ οὗτος ὀπίσω τοῦ τοίχου ἡμῶν, παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων, ἐκκύπτων διὰ τῶν δικτύων.

¹⁰ Ἀποκρίνεται ἀδελφιδός μου, καὶ λέγει μοι, ἀνάστα, ἐλθέ ἡ πλησίον μου, καλή μου, περιστέρα μου. ¹¹ Ὅτι ἰδοὺ ὁ χειμῶν παρῆλθεν, ὁ ὑετός ἀπῆλθεν, ἐπορεύθη ἑαυτῷ. ¹² Τὰ ἄνθη ὥφθη ἐν τῇ γῆ, καιρὸς τῆς τομῆς ἔφθακε, φωνὴ τῆς τρυγόνος ἠκούσθη ἐν τῇ γῆ ἡμῶν. ¹³ Ἡ συκὴ ἐξήνεγκεν ὀλύνθους αὐτῆς, αἱ ἄμπελοι κυπρίζουσιν, ἔδωκαν ὀσμὴν· ἀνάστα, ἐλθέ ἡ πλησίον μου, καλή μου, περιστέρα μου, καὶ ἐλθέ.

¹⁴ Σὺ περιστέρα μου, ἐν σκέπη τῆς πέτρας, ἐχόμενα τοῦ προτειχίσματος· δεῖξόν μοι τὴν ὄψιν σου, καὶ ἀκούτισόν με τὴν φωνὴν σου, ὅτι ἡ φωνὴ σου ἠδεῖα, καὶ ἡ ὄψις σου ὠραῖα.

¹⁵ Πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας μικροὺς ἀφανίζοντας ἀμπελῶνας· καὶ αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυπρίζουσαι.

¹⁶ Ἀδελφιδός μου ἐμοὶ, κἀγὼ αὐτῷ· ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις.

¹⁷ Ἔως οὗ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα, καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαί· ἀπόστρεψον, ὁμοιώθητι σὺ ἀδελφιδε

μου τῷ δόρκωνι ἢ νεβρῶ ἐλάφων ἐπὶ ὄρη
κοιλωμάτων.

3

¹ Ἐπὶ κοίτην μου ἐν νυξίν, ἐζήτησα ὄν
ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου· ἐζήτησα αὐτόν, καὶ
οὐχ εὔρον αὐτόν· ἐκάλεσα αὐτόν, καὶ οὐχ
ὑπήκουσέ μου. ² Ἀναστήσομαι δὴ καὶ
κυκλώσω ἐν τῇ πόλει, ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ
ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ ζητήσω ὄν ἠγάπησεν
ἡ ψυχὴ μου· ἐζήτησα αὐτόν, καὶ οὐχ εὔρον
αὐτόν. ³ Εὔροσάν με οἱ τηροῦντες, οἱ
κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει. Μὴ ὄν ἠγάπησεν ἡ
ψυχὴ μου, ἴδετε; ⁴ Ὡς μικρὸν ὅτε παρῆλθον ἀπ’
αὐτῶν, ἕως οὔ εὔρον ὄν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου·
ἐκράτησα αὐτόν καὶ οὐκ ἀφῆκα αὐτόν, ἕως οὔ
εἰσήγαγον αὐτόν εἰς οἶκον μητρός μου, καὶ εἰς
ταμεῖον τῆς συλλαβούσης με.

⁵ Ὁρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ ἐν
ταῖς δυνάμεσι, καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ
ἀγροῦ· ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν
ἀγάπην ἕως ἂν θελήσῃ.

⁶ Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου,
ὡς στελέχη καπνοῦ τεθυμιαμένη σμύρναν
καὶ λίβανον ἀπὸ πάντων κονιορτῶν μυρεψοῦ;
⁷ Ἴδου ἡ κλίνη τοῦ Σαλωμών, ἐξήκοντα
δυνατοὶ κύκλω αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραήλ.
⁸ Πάντες κατέχοντες ῥομφαίαν δεδιδραγμένοι
πόλεμον· ἀνὴρ ῥομφαία αὐτοῦ ἐπὶ μηρὸν
αὐτοῦ ἀπὸ θάμβους ἐν νυξί.

9 Φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν ἀπὸ ξύλων τοῦ Λιβάνου· 10 Στύλους αὐτοῦ ἐποίησεν ἀργύριον, καὶ ἀνάκλιτον αὐτοῦ χρύσειον· ἐπίβασις αὐτοῦ πορφυρᾶ, ἐντὸς αὐτοῦ λιθόστρωτον, ἀγάπην ἀπὸ θυγατέρων Ἰερουσαλήμ. 11 Θυγατέρες Σιών ἐξέλθατε, καὶ ἴδετε ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλωμῶν, ἐν τῷ στεφάνῳ ᾧ ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ νυμφεύσεως αὐτοῦ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρδίας αὐτοῦ.

4

1 Ἴδου εἶ καλὴ ἡ πλησίον μου, ἴδου εἶ καλὴ· ὀφθαλμοί σου περιστερὰ, ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου· τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν, αἱ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ. 2 Ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων, αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι, καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς. 3 Ὡς σπάρτιον τὸ κόκκικον χεῖλη σου, καὶ ἡ λαλιά σου ὠραῖα, ὡς λέπυρον ῥοᾶς μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου. 4 Ὡς πύργος Δαυὶδ τράχηλός σου, ὁ ὠκοδομημένος εἰς θαλπιώθ· χίλιοι θυρεοὶ κρέμανται ἐπ' αὐτὸν, πᾶσαι βολίδες τῶν δυνατῶν. 5 Δύο μαστοὶ σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος οἱ νεμόμενοι ἐν κρίνοισι, 6 ἕως οὗ διαπνεύσῃ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιά· πορεύσομαι ἑμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμύρνης καὶ πρὸς τὸν βουνὸν τοῦ λιβάνου. 7 Ὁλη καλὴ εἶ πλησίον μου, καὶ μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν σοί.

8 Δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου νύμφη, δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου· ἐλεύση καὶ διελεύση ἀπὸ ἀρχῆς Πίστεως, ἀπὸ κεφαλῆς Σανὶρ καὶ Ἑρμών, ἀπὸ μανδρῶν λεόντων, ἀπὸ ὀρέων παρδάλεων. 9 Ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφή μου νύμφη, ἔκαρδίωσας ἡμᾶς ἐνὶ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου, ἐν μιᾷ ἐνθέματι τραχήλων σου. 10 Τί ἐκαλλιώθησαν μαστοὶ σου ἀδελφή μου, νύμφη; τί ἐκαλλιώθησαν μαστοὶ σου ἀπὸ οἴνου, καὶ ὀσμὴ ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα ἀρώματα; 11 Κηρίον ἀποστάζουσι χεῖλη σου νύμφη· μέλι καὶ γάλα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν σου· καὶ ὀσμὴ ἱματίων σου, ὡς ὀσμὴ Λιβάνου. 12 Κῆπος κεκλεισμένος ἀδελφή μου νύμφη, κῆπος κεκλεισμένος, πηγὴ ἐσφραγισμένη. 13 Ἀποστολαί σου παράδεισος ῥοῶν μετὰ καρποῦ ἀκροδρύων, κύπροι μετὰ νάρδων. 14 Νάρδος καὶ κρόκος, κάλαμος καὶ κιννάμωμον, μετὰ πάντων ξύλων τοῦ Λιβάνου, σμύρνα, ἀλῶθ, μετὰ πάντων πρώτων μύρων, 15 πηγὴ κήπου, καὶ φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ῥοιζοῦντος ἀπὸ τοῦ Λιβάνου. 16 Ἐξεγέρθητι βορῶᾶ, καὶ ἔρχου Νότε, καὶ διάπνευσον κῆπόν μου, καὶ ῥευσάτωσαν ἀρώματά μου.

5

1 Καταβήτω ἀδελφιδός μου εἰς κῆπον αὐτοῦ, καὶ φαγέτω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτοῦ· εἰσηλθόν εἰς κῆπόν μου ἀδελφή μου νύμφη· ἐτρύγησα σμύρναν μου μετὰ ἀρωμάτων μου, ἔφαγον ἄρτον μου μετὰ μέλιτός μου, ἔπιον

οἶνον μου μετὰ γάλακτός μου· φάγετε πλήσιοι καὶ πίνετε, καὶ μεθύσθητε ἀδελφοί.

² Ἐγὼ καθεύδω, καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ. φωνὴ ἀδελφιδουῦ μου κρούει ἐπὶ τὴν θύραν, ἀνοιξόν μοι ἡ πλησίον μου, ἀδελφή μου, περιστερά μου, τελεία μου· ὅτι ἡ κεφαλή μου ἐπλήσθη δρόσου, καὶ οἱ βόστρυχοί μου ψεκάδων νυκτός. ³ Ἐξεδυσάμην τὸν χιτῶνά μου, πῶς ἐνδύοσμαι αὐτόν; ἐνιψάμην τοὺς πόδας μου, πῶς μολυνῶ αὐτούς; ⁴ Ἀδελφιδός μου ἀπέστειλε χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀπῆς, καὶ ἡ κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ' αὐτόν. ⁵ Ἀνέστην ἐγὼ ἀνοιῖξαι τῷ ἀδελφιδῷ μου, χεῖρές μου ἔσταξαν σμύρναν, δάκτυλοί μου σμύρναν πλήρη ἐπὶ χεῖρας τοῦ κλείθρου. ⁶ Ἦνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου· ἀδελφιδός μου παρῆλθε· ψυχὴ μου ἐξῆλθεν ἐν λόγῳ αὐτοῦ· ἐζήτησα αὐτόν καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν, ἐκάλεσα αὐτόν καὶ οὐχ ὑπήκουσέ μου. ⁷ Εὔροσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει, ἐπάταξάν με, ἐτραυμάτισάν με· ἦσαν τὸ θέριστρόν μου ἀπ' ἐμοῦ φύλακες τῶν τειχέων. ⁸ Ὠρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ· ἐὰν εὔρητε τὸν ἀδελφιδόν μου, τί ἀπαγγείλητε αὐτῷ; ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγὼ εἶμι.

⁹ Τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδουῦ, ἡ καλὴ ἐν γυναιξί; τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδουῦ, ὅτι οὕτως ὤρκισας ἡμᾶς;

¹⁰ Ἀδελφιδός μου λευκός καὶ πυρρός, ἐκλελοχισμένος ἀπὸ μυριάδων. ¹¹ Κεφαλή

αὐτοῦ χρυσίον κεφὰζ, βόστρυχοι αὐτοῦ ἐλάται, μέλανες ὡς κόραξ. ¹² Ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς περιστεραὶ ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων, λελουσμένοι ἐν γάλακτι, καθήμενοι ἐπὶ πληρώματα. ¹³ Σιαγόνες αὐτοῦ ὡς φιάλαι τοῦ ἀρώματος φύουσαι μυρεψικά· χεῖλη αὐτοῦ κρίνα στάζοντα σμύρναν πλήρη. ¹⁴ Χεῖρες αὐτοῦ τορευταὶ χρυσαῖ πεπληρωμένοι Θαρσίς· κοιλία αὐτοῦ πυξίον ἐλεφάντινον ἐπὶ λίθου σαπφείρου. ¹⁵ Κνημαὶ αὐτοῦ στύλοι μαρμάρινοι τεθεμελιωμένοι ἐπὶ βάσεις χρυσαῖς· εἶδος αὐτοῦ ὡς Λίβανος, ἐκλεκτὸς ὡς κέδροι. ¹⁶ Φάρυγξ αὐτοῦ γλυκασμοὶ καὶ ὅλος ἐπιθυμία· οὗτος ἀδελφιδός μου καὶ οὗτος πλησίον μου, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ.

6

¹ Ποῦ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου ἢ καλὴ ἐν γυναιξί; ποῦ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου; καὶ ζητήσομεν αὐτὸν μετὰ σοῦ.

² Ἀδελφιδός μου κατέβη εἰς κῆπον αὐτοῦ εἰς φιάλας τοῦ ἀρώματος, ποιμαίνει ἐν κήποις, καὶ συλλέγειν κρίνα. ³ Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, καὶ ἀδελφιδός μου ἐμοί, ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις.

⁴ Καλὴ εἶ ἡ πλησίον μου, ὡς εὐδοκία, ὠραῖα ὡς Ἱερουσαλήμ, θάμβος ὡς τεταγμένα.

⁵ Ἀπόστροφον ὀφθαλμούς σου ἀπεναντίον μου, ὅτι αὐτοὶ ἀνεπτέρωσάν με· τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν, αἱ ἀνεφάνησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ. ⁶ Ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν

κεκαρμένων, αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι, καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς· ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χεῖλη σου, καὶ ἡ λαλιά σου ὠραιᾶ. ⁷ Ὡς λέπυρον ῥοᾶς μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου.

⁸ Ἐξήκοντά εἰσι βασίλισσαι καὶ ὄγδοήκοντα παλλακαὶ, καὶ νεάνιδες ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός. ⁹ Μία ἐστὶ περιστέρα μου, τελεία μου, μία ἐστὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς, ἐκλεκτὴ ἐστὶ τῇ τεκούσῃ αὐτὴν· εἶδον αὐτὴν θυγατέρες καὶ μακαριοῦσιν αὐτὴν, βασίλισσαι καὶ γε παλλακαὶ, καὶ αἰνέσουσιν αὐτὴν. ¹⁰ Τίς αὕτη ἡ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος, καλὴ ὡς σελήνη, ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος, θάμβος ὡς τεταγμένοι;

¹¹ Εἰς κῆπον καρύας κατέβην ἰδεῖν ἐν γεννήμασι τοῦ χειμάρρου, ἰδεῖν εἰ ἦνθησεν ἡ ἄμπελος, ἐξήνθησαν αἱ ῥοαί· ¹² Ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστοὺς μου σοί· οὐκ ἔγνω ἡ ψυχὴ μου· ἔθετο με ἄρματα Ἀμιναδάβ.

7

¹ Ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε ἡ Σουναμίτις· ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε, καὶ ὀφόμεθα ἐν σοί.

Τί ὄψεσθε ἐν τῇ Σουναμίτιδι; ἡ ἐρχομένη ὡς χοροὶ τῶν παρεμβολῶν.

² Ὠραιώθησαν διαβήματά σου ἐν ὑποδήμασί σου, θύγατερ ναδάβ· ῥυθμοὶ μηρῶν ὅμοιοι ὀρμίσκοις, ἔργον τεχνίτου. ³ Ὀμφαλός σου κρατὴρ τορευτὸς, μὴ ὑστερούμενος κράμα· κοιλία σου θημωνία σίτου πεφραγμένη ἐν κρίνοις. ⁴ Δύο μαστοὶ σου, ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος. ⁵ Ὁ τράχηλός σου ὡς

πύργος ἔλεφάντινος· οἱ ὀφθαλμοί σου ὡς λίμναι ἐν Ἐσεβῶν, ἐν πύλαις θυγατρὸς πολλῶν· μυκτῆρ σου, ὡς πύργος τοῦ Λιβάνου σκοπεύων πρόσωπον Δαμασκοῦ. ⁶Κεφαλή σου ἐπὶ σὲ ὡς Κάρμηλος, καὶ πλόκιον κεφαλῆς σου ὡς πορφύρα· βασιλεὺς δεδεμένος ἐν παραδρομαῖς. ⁷Τί ὠραιώθης, καὶ τί ἠδύνθης ἀγάπη; ⁸ἐν τρυφαῖς σου τοῦτο μέγεθός σου· ὠμοιώθης τῷ φοίνικι, καὶ οἱ μαστοί σου τοῖς βότρυσιν. ⁹Εἶπα, ἀναβήσομαι ἐπὶ τῷ φοίνικι, κρατήσω τῶν ὕψων αὐτοῦ· καὶ ἔσονται δὴ μαστοί σου ὡς βότρυες τῆς ἀμπέλου, καὶ ὄσμη ῥινόσ σου ὡς μῆλα, ¹⁰καὶ ὁ λάρυγξ σου ὡς οἶνος ὁ ἀγαθός, πορευόμενος τῷ ἀδελφιδῷ μου εἰς εὐθύτητα, ἱκανούμενος χεῖλεσί μου καὶ ὀδοῦσιν.

¹¹Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, καὶ ἐπ' ἐμὲ ἡ ἐπιστροφή αὐτοῦ. ¹²Ἐλθέ ἀδελφιδέ μου, ἐξέλθωμεν εἰς ἀγρὸν, ἀυλισθῶμεν ἐν κώμαις. ¹³Ὁρθρίσωμεν εἰς ἀμπελῶνας· ἴδωμεν εἰ ἦνθησεν ἡ ἄμπελος, ἦνθησεν ὁ κυπρισμός, ἦνθησεν αἱ ῥοαί· ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστοὺς μου σοί. ¹⁴Οἱ μανδραγόραι ἔδωκαν ὄσμήν· καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν πάντα ἀκρόδρυα νέα πρὸς παλαιά, ἀδελφιδέ μου, ἐτήρησά σοι.

8

¹Τίς δώη σε, ἀδελφιδέ μου, θηλάζοντα μαστοὺς μητρός μου; εὐροῦσά σε ἔξω φιλήσω σε, καί γε οὐκ ἐξουδενώσουσί μοι. ²Παραλήψομαί σε, εἰσάξω σε εἰς οἶκον μητρός μου καὶ εἰς ταμεῖον τῆς συλλαβούσης

με· ποτιῶ σε ἀπὸ οἴνου τοῦ μυρεψικοῦ, ἀπὸ
νάματος ῥοῶν μου.

³ Εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ
ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεταιί με.

⁴ Ὁρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ ἐν
ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ· ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐὰν
ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θελήσῃ.

⁵ Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα λελευκανθισμένη,
ἐπιστηριζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς; Ὑπὸ
μῆλον ἐξήγειρά σε· ἐκεῖ ὠδίνησέ σε ἡ μήτηρ
σου, ἐκεῖ ὠδίνησέ σε ἡ τεκοῦσά σε.

⁶ Θές με ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὴν καρδίαν
σου, ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σου·
ὅτι κραταῖά ὡς θάνατος ἀγάπη, σκληρὸς
ὡς ἄδης ζῆλος· περίπτερα αὐτῆς περίπτερα
πυρὸς, φλόγες αὐτῆς.

⁷ Ὑδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται σβέσαι τὴν
ἀγάπην, καὶ ποταμοὶ οὐ συνκλύσουσιν αὐτήν·
ἐὰν δῶ ἀνὴρ πάντα τὸν βίον αὐτοῦ ἐν τῇ
ἀγάπῃ, ἐξουδενώσει ἐξουδενώσουσιν αὐτόν.

⁸ Ἀδελφὴ ἡμῶν μικρὰ καὶ μαστοὺς οὐκ
ἔχει· τί ποιήσωμεν τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν, ἐν
ἡμέρᾳ ἧ ἐὰν λαληθῇ ἐν αὐτῇ; ⁹ Εἰ τεῖχος
ἐστιν, οἰκοδομήσωμεν ἐπ' αὐτήν ἐπάλξεις
ἀργυρᾶς· καὶ εἰ θύρα ἐστὶ, διαγράψωμεν ἐπ'
αὐτήν σανίδα κεδρίνην. ¹⁰ Ἐγὼ τεῖχος, καὶ
μαστοὶ μου ὡς πύργοι ἐγὼ ἤμην ἐν ὀφθαλμοῖς
αὐτῶν ὡς εὐρίσκουσα εἰρήνην. ¹¹ Ἀμπελῶν
ἐγενήθη τῷ Σαλωμῶν ἐν Βεεθλαμῶν· ἔδωκε
τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ τοῖς τηροῦσιν· ἀνὴρ
οἶσει ἐν καρπῷ αὐτοῦ χιλίους ἀργυρίου.

¹² Ἀμπελών μου ἐμὸς ἐνώπιόν μου, οἱ χίλιοι Σαλωμών, καὶ οἱ διακόσιοι τοῖς τηροῦσι τὸν καρπὸν αὐτοῦ.

¹³ Ὁ καθήμενος ἐν κήποις, ἑταῖροι προσέχοντες τῇ φωνῇ σου, ἀκούτισόν με.

¹⁴ Φύγε ἀδελφιδέ μου, καὶ ὁμοιώθητι τῇ δορκάδι, ἣ τῷ νεβρῷ τῶν ἐλάφων ἐπὶ ὄρη τῶν ἀρωμάτων.

μετάφραση των εβδομήκοντα
The Greek Septuagint with Apocrypha, compiled by
Sir Lancelot C. L. Brenton

Public Domain

Language: Ἑλληνική (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

2020-03-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source
files dated 30 Nov 2021

734967e0-a3c8-5352-bd68-5f33a0a2f13c